

Tam, kjer

domišljija je doma

avtor: Žan Žvegljč

Ribarijenje

Ribariti grem, ribariti, lovit
grem velike in svetleče ribe
na čolnu sedim,

pa ribce lovim, v
rokah palico držim,
pa čakam, pa čakam že
spet.

Ko končno ujamem ribico,
sem lačen že zelo. Ko ribico
pojem sem sit.

Tradicionalni slovenski zajtrk

Danes zjutraj se zbudim
in si oči prebudim.

Spomnim se, da danes je nekaj,
"Tradicionalni slovenski zajtrk" je.

Mama me pokliče zdaj,
da zajtrk si pripravim naj,
Prinesem mleko, jabolko in
med, še maslo, kruh in dober tek.

Vsem sedijo slime se,
ker tako dobra hrana je.
Zajtrk tako dober je bil,
da bi ga lahko še enkrat ponovil

V hiši 113 se dogajajo čudne stvari

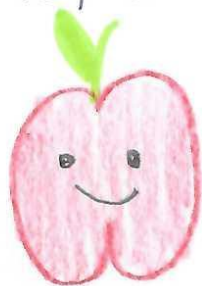
V hiši 113 se vse dni dogaja kaos. Če pogledaš skozi okno hiše, vidiš znak na katerem piše: Malo zasebnosti prosim! Nikoli še zares nisem bil notri, a vam bom povedal, kako si predstavljam. Tako. Tam notri je cel kup otrok in samo mama. Glede, da se vedno mekaj kregajo. Otroke še nikoli nisem videl, zato predvidevam, da se šolajo doma. Imajo tudi veliko hišo. Danes popoldne sem šel k njim na obisk. Vstopil sem in zagledal otroke, ki se tepejo na radnjo karamelno ploščico. Izbulim oči in grem v najvišje nadstropje, pogledam in v največji sobi zagledam ring. Grem v drugo sobo in me vsi prisilijo, da grem v ring. Uržejo me v ring, a preden se račne, jo popiham iz hiše. No zdaj vem, zakaj je vsak dan v hiši 113 kaos.

113

ČUDEŽNO JABOLKO

Nekega dne sem hodil po travniku. Jabolko mi je padlo na glavo. V bližini mi bilo nobenega drevesa. Hotel sem pojesti jabolko, a sem razlišal stokanje. Izbulil sem oči in jabolko je reklo: "Kaj je narobe, kakaj je vlakec smrti nehal delovati?" Pojasnil sem mu, da sem ga hotel pojesti. Jabolko je zakričalo: "Žival, puijs, da me jés!" "Sem iz nebes." je reklo jabolko. "A potem si srečal mojo babico?" sem ga vprašal. Odgovoril mi je, da je ni. Zvedel je, da je zelo lačen. Peljal sem ga domov, kjer sva pojedla tablico čokolade. Ko sva jo pojedla, sta šla v drevesno hiško. Tam je jabolko naredilo portal. Skočila sva notri. Zagledal sem mesto narejeno iz jabolk. Vdšla sva v hišo na kateri je pisalo: Tončkovi. Končno se mi je predstavil. Ime mu je bilo Jan Tonček. Podala sva se v Janovo sobo. V mislih sem si mislil, kako razjavelo sobo ima Jan. ^{Zunaj} Ven sva se šla igrati iz žogo. Začela sva s kosarko. Tam sem bil do štirih popoldne. Od takrat se srečava vsak dan. Moral sem obljubiti, da ne bom jedel več jabolk.

3.12.
2020

Dragi Miklavž!

Celo leto sem bil zelo
puden. Zato mislim, da
si zaslužim eno veliko
darilo in in suho sadje.
Prosim, da mi prineseš Lego
kocke. Številka paketa je
605532.
Zelo ti bom hvaležen.

Lepo te pozdravlja,

Žan

Snežinka pripoveduje

Nekega dne sem razgledal snežinko, ki je padla iz neba. Uparil sem snežinko, ki je govorila. Začela je pripovedovati: "Kekoč med oblaki je živela moja družina. Imeli smo lep puhast dom s sotočniki. V službo so hodili enkrat tedensko. A nekega dne sta šla moj dedek in babica v službo in se nista vrnila domov. Govorili so mi, da so ju ubile neke čudne pošasti. Štel sem iti pogledati, kje sta, a so mi prepovedali iz hiše; tako sem 17 let bil samo v svoji hiši. Ko sem dopolnil 27 let, sta mi starša dala polovico hiše in rekla naj grem po svoje. Šel sem od hiše do hiše in spraševal, če so tudi njihovi dedki enkrat izginili. Rekli so, da ja. Obljubil sem jim, da jih bom našel. Nato sem se spustila iz neba. In zdaj sem tu." "Ali ti veš, kje sta moj dedek in babica?" Odgovoril sem, da smo ju uporabili za mežene kepe. Štela me je premikastiti, a se je prej stopilo:

I sanmi v mezmamo

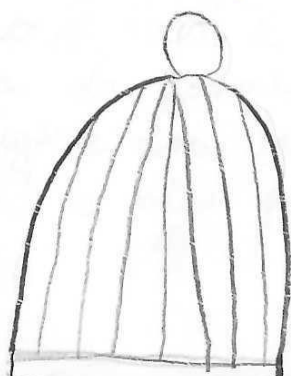
Ud Božička sem dobil sani. Zunaj je bilo pet metrov snega. Komaj sem čakal, da grem ven. Ublekel sem si kombinizon, si nadel kapo in rokavice. Šel sem na velik hrib. Spustil sem se po hribu s sanmi. A bilo mi je malo čudno, ker se spust kar ni končal. Sletel sem dol iz sanke, a nisem mogel. Peljal sem se s svetlobno hitrostjo. Pristal sem v nekem kraju. Uprašal sem enega fanta katerega leta smo. Rekel je, da smo leta 1983. Nato sem začel iskati svoje starše. A šele čez nekaj časa sem se spomnil, da sem se jaz rodil leta 2001. Malo sem pobrskal po spominu in se spomnil, da bi moja mama morala biti stara 13 let. Poiskal sem ulico na kateri je živele. Potrkal sem na vrata. Ven je prišla najstnica. Nisem vedel kdo je, a sčasoma sem dojel. Tam sem živl dokler ni zapadlo 5 metrov snega. Spustil sem se po hribu in pristal doma.

BELA KAPICA

Nekega dne je deklica odšla v gozd. V gozdu se je izgubila. Stemnilo se je. Sredi poti je nekaj svetilo. Premagala jo je radovednost. Sklenila je, da bo pogledala. Zagledala je belo kapico in si jo naredila. V tistem trenutku je zaspala. Ko se je zbudila, je bila doma v svoji postelji. Odleglo ji je, ker je mislila, da se to resnično dogaja. A, ko si je hotela počesati lase, je na glavi imela belo kapico. Strah jo je bilo, ker je mislila, da sanja. Bila je izmedena, ni vedela ali se resnično to dogaja ali sanja. Spet je zaspala. Zbudila se je v medvedjem btlugu. Ugotovila je, da je bela kapa čarobna, zato je zaspala. Zbudila se je doma in kapa razžgala. Bila je vesela, da je mi kapa več skrbela.

25 povedi

Anej je dobil novo rolko.

Bil je zelo vesel.

Čele dneve se je ^{rožal} pehal z rolko.

Če mu mama ni dovolila rolkati, je rolkal na skrivaj.

Dolgo se je z rolko zabaval.

Enega lepega dne je oče Aneju kupil plejstejšen.

Fortnajt, fortnajt.

Gor je igral cele dneve.

Hotel je kupovati nove stričke, a mu starša nista dovolila.

Jan njegov prijatelj, je vsak dan z Anejem igral fortnajt po šoli.

"Joj" je rekel Anej, ko je 5-krat pozabil domačo nalogo.

Ko je v šoli začel dobivati slabe ocene, sta mu starša vzela plejstejšen.

Lahko bi ga dobil nazaj samo, ko bo popravil ocene v šoli.

Mimo se je cele dneve učil.

Ni mogel več zdržati, ko je popravil 5 ocen.

Upomogel si je takrat, ko mu je Jan rekel, da lahko igra pri njemu.

K Janu je prihajal vsak dan po šoli.

Redno je hodil k Janu.

Starša sta ga nekega dne zalotila, da igra igrice pri Janu.

Še vedno nisi popravil ocen.

Takoj je možel domov in se učiti.
"Uredni učil se bom." je rekel Anej.
Ušel je dva tedna na kverki.
Začel je dobirati dobre ocene.
Želel si je plejstijšen 5.

A

B

C

C

SNEŽAK PRIPOVEDUJE

Nekega dne je zapadlo 10 metrov snega. Takoj, ko sem to opazil, sem šel ven delati snežaka. Takoj, ko sem ga postavil, sem mu nadel očala in kopo. Naslednji dan sem opazil, da je snežak izginil. Bil sem zelo žalosten, saj sem vanj vložil veliko truda. Drugi so me spraševali, kaj sem žalosten. Povedal sem jim, da mi je snežak izginil. Povedali so mi, da je nekakšen snežak tikal na vrata in jim povedal zgodbo. Bila je neresnična. Ko sem končal šolo, sem na poti nazaj domov opazil snežaka. Začel mi je metati sneg v glavo. Zraven je govoril: "Prvič, ko sem te videl, sem vedel, da si najbolj poreden. Nisem mu verjel. Nato je posijalo sonce in snežak se je stopil, razsmehom na obrazu. Razmišljal sem, da se je snežakraje stopil kot pa, da bi povedal resnico.

Moja sanjska šola

Končno je glavni odmor in vsi združimo ven. Jaz pa sedem na klopi in si zamišljam svojo šolo, ki bi bila super šola. Bila bi šola iz deset meterskim. ridom. V šoli ^{bi bili} so lebdenci razredi, najboljše je v osmem razredu. Učis se obrjen na glavo. Malico ti prinesejo duhovi in kosilo. Za kosilo ti prinesejo duhovi tisto kar namočis. Vsak dan imamo tri ure in vsakič šport. Ni učiteljice, ker imamo table, ki govorijo. Imamo daljše odmore in vteče stole. Erke bi bile drugačne, tako čudne, ker jih piše rolot. ^{1.} seboj ^{2.} tablico ^{5.} lahko imamo in televizorjev garderobi. Mize so iz čokolade, kadar nisi zbran, polovico ^{poješ} ~~shedeš~~ jo lahko. Čokoladno mleko pijes, lahko kadar koli. Sam si zbereš svoje rošolce in... Učiteljica pride in reče: "Konec odmora je že potarnaj!" Spet sanjaš, da bi ukinili šolo. To se ne bo zgodilo. Jaz pa zamišljam, ne bi ukinil šole, samo izboljšal bi jo.

Splezal sem na najvišje drevo sveta

Nekega dne sem hodil po travniku in prišel do debla, pogledal sem ga in misem mogel ~~opjeti~~ ^{opjeti} svojim očem. Našel sem najvišje drevo na svetu. Hotel sem splezati nanj, a sem se bal, da bom padel na tla. Zato sem šel po prijatelje. Takemu sem naročil, naj prinesejo določene stvari k največjemu drevesu na svetu. Čez pol ure so prišli prijatelji s stvarmi, ki sem jih naročil. Jaz sem prinesel petinšestdeset metrov veliko lestev. Prislonil sem jo na drevo, začeli smo plezati. Plezali smo cel dan. ponoči smo prišli do vrha in tam naredili drevesno hišo. Opremili smo jo s posteljami in s hrano. Ker se nam ni dalo iti dol, smo prespali. Zjutraj smo se spomnili, da moramo v solo. Noben ni imel torbe, razen mekega majhnega maholtnika. Tri smo splezali na tla in v deblo drevesa naredili drigalo. Šli smo v solo. Pri pokušju je bilo slabo, saj nismo imeli svinčnika. Ko smo prišli do drevesa, smo šli v drigalo. A mi delal. Spomnili smo se, da mora eden od nas vleči drigalo. Šli smo domov in ^{1.} se ^{2.} vsak ^{4.} igrali ^{3.} po ^{5.} noje. Nekega dne je ^{6.} zapihal močan veter in drevo je postalo zgodovina.